

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Ende Mirakelen Vanden H. Ende Honichvloeyenden Leeraer Bernardvs

Verstock, Gasparus

T'Hantwerpen, 1650

Cap. 10. Vande droefheyt sijnder Religieusen over sijn sieckte, ende den
lof die hem toegeschreven vvort.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37315

ticheydt inden gheest/en int opperste der
betrouwen wat eenen vasten wortel
van ootmoedicheydt dat hy ghehadt
heeft.

CAPITTEL X.

Vande droefheydt sijnder Reli-
gieusen over sijn sieckte, ende
den lof die hem toegheschreven
vvort.

In dese sieckte van onsen alder-bemint-
sten vader en kan ick niet naer-laeten
onse onvertroostelijcke droefheydt / daer De
wy mede behaughen wierden / als wy droefheyt
saghen / dat wy eenen soo goeden vader der Reli-
moesten verliesen. De Religieusen wier- giesen
den magher van droefheydt / sommighe in sijn
geel van aensicht/andere waeren de kae- sieckte.
ken ingheballen van traenen ; hoe vol
wonder ghedachten en waeren wy niet
(seet den schryver) als ons sulckenen
aenghenaemen schadt / daer wy by ston-
den / ontnomen wiert / en datter gheen
hope was van dien te behouden oft we-
bezom te krijghen/het was eenen vader/
maer wat booz eenen vader / die scheen
toegh te gaen / t'was onsen eyghen va-
der/en vande wereldt den algemeynen. wy
was

Hier
vort sij-
nen lof
beschre-
ven.

was d'eer bande goede / en een roede hoog
de quaede ; in sijne teghenwoordicheydt
was alle heyllicheydt ghenuchelijck / de
bermetentheydt wierder getemt / de ver-
steenicheydt vermozft / de vergaederinge
daer hy teghenwoordich was schein hy
als een son te verlichten / en daer sijn te-
ghenwoordicheydt niet en was wiert
het soo duyfter als den nacht. Och met
wat een Godt-bzuchtich hert moet een-
tegelijck van ons noch hedef-daghs roe-
pen: Mijnen vader, mijnen vader, den wae-
gen van Israel en sijnen voerman! Ghy sijt
de haue der dolcke / en schilt der verdzuck-
te / en gelijck Iob van sijn seluen spreekt:
Ick heb den blinden een ooghe gheweest,
ende eenen voet den kreupelen ; t' selue
machmen van u wel segghen. Ghy sijt
een voorbeeldt der volmaecktheydt / ghy
sijt de glozie van Israel, de blijfchap van
Jerusalem / de ghenuechte uwer eeuwe /
de eenighe eer van uwen tijdt / eenen
bzuchtbaeren olyf-boom / eenen wel-
riekenden cedarboom / een wt-verco-
zen vat / en een vat der eeren in t'hups
Godts / een vat van louter goudt ver-
ciert met alle kostelijcke ghestenten /
vast en machts van gheloof en heyl-
icheydt / met beele hemelsche gauen als
peerlen verciert. Ghy sijt de sterckste en
de verhebenste pilae der H. Kercke / de
wel-

4. Reg. 2.

Iob 29.

Sijne lof.

Van dese
lof kan
den lief-
hebber
van Ber-
nardus
een ghe-
bedt
maeken.

wel-clinckende trompet des Heeren / het
soet snaer-spel banden **H.** Gheeft / bev-
lijdende de Godt-vzuchtighe / betoer-
kende de slappe / en vzaeghende de ver-
moepde / wiens medicinael handt en tou-
ghe gheeesden twee siecken d'een van
t'lichaem d'ander van manieren / wiens
leedt was eenboudich / het aensicht soet
van wesen / wiens leuen vzuchtbaerich es
doot seer kostelijck / want t'leuen en ster-
ten vooz **CHRISTVS (O BERNARDE)**
Gheeft u al winste gheweest; vande reste al
is saeken dat het seer wel ghedaen is u
heel gelucky te wonschen / om dat ghy de
hemelsche vzeucht nu gheniet; ten is
vazom niet teghen reden / dat wy vzoef
sijn / om dat ghy met den lichaeme van
ons ghescheyden sijt.

CAPITTEL XI.

Hoe de Religieusen in sijn doot-
bedde by hem comen en van sijne
oormoedicheydt ende hoe hy
sterft.

AL**S** **B**ERNARDVS nu insijn wt-
terste was / hebben sijne kinderen /
die hy dooz t'heplich Evangelie ghe-
monnen hadde / by hem getomen / vol van
vzoefhepdt ende met weenende ooghen /
seg-

de droef-
heydt der
Religieu-
sen.